

Sygn. akt II K 1213/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2023r

Sąd Rejonowy w Kaliszu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący sędzia Marta Przybylska

Protokolant stażysta Aleksandra Jabłońska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kaliszu ---

po rozpoznaniu dnia 26.01.2023r, 16.02.2023r, 27.04.2023r,

sprawy **J. Ł.**

urodzonego (...) w S.,

syna Z. i T. z domu J.,

oskarżonego o to, że:

W okresie od grudnia 2017 r. do 9 lipca 2020r. w K. i P. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną A. Ł. w ten sposób, że bez powodu wszczywał awantury podczas których używał wobec w/w pokrzywdzonej słów wulgarnych i poniżających, krzyczał, szarpał, popychał, kopał oraz groził pozbawieniem życia, ponadto w nie określonym dniu miesiąca kwietnia 2019r. w K. uderzał wspólnie z nim zamieszkującą żoną A. Ł. po całym ciele rękoma w wyniku czego doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia klatki piersiowej, które to obrażenia naruszają czynności narządów ciała na czas poniżej dni siedmiu, oraz w dniu 30 maja 2019r. w K. uderzył kilkukrotnie pięścią po prawym udzie wspólnie z nim zamieszkującą żoną A. Ł. w wyniku czego doznała obrażeń ciała w postaci dwóch wchłaniających podbiegnięć krwawych o wym. 4x1,5 cm i drugie nieregularne pole o wym. 6x3 cm, które to obrażenia naruszają czynności narządów ciała na czas poniżej dni siedmiu

tj. o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 2 i 4 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- oskarżonego **J. Ł.** uznaje za winnego zarzucanego mu czynu wypełniającego dyspozycję art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 2 i 4 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. przy zastosowaniu art. 37a § 1 k.k. wymierza mu karę 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30,00 (trzydzieści) złotych;
- na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej A. Ł. tytułem nawiązki kwotę 5.000,00 (pięć tysięcy) złotych;
- zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 600,00 (czterysta pięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 309,10 (trzysta dziewięć 10/100) złotych tytułem wydatków za niniejsze postępowanie.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1213/22	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	J. Ł.	w okresie od grudnia 2017 r. do 9 lipca 2020r. w K. i P. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną A. Ł. w ten sposób, że bez powodu lub błahego powodu wszczynał awantury podczas których używał wobec w/w pokrzywdzonej słów wulgarnych i	

		<p>poniżających, krzyczał, popychał, uderzał rękami po ciele, kopał oraz groził pozbawieniem życia i wyrzucal z domu, ponadto w dniu 30 maja 2019r. w P. uderzył A. Ł. kilkakrotnie pięścią po prawym udzie w wyniku czego doznała ona obrażeń ciała w postaci dwóch wchłaniających podbiegnięć krwawych o wym. 4x1,5 cm i drugie nieregularne pole o wym. 6x3 cm, które to obrażenia naruszają czynności narządów ciała na czas poniżej dni siedmiu</p> <p>to jest czynu z art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony J. Ł. ma 45 lat. Jest żonaty i ma na utrzymaniu 2 dzieci w wieku 4 i 12 lat. Oskarżony ma wykształcenie wyższe, z zawodu informatyk. Jest zatrudniony w firmie (...) z dochodem ok. 4200 zł brutto miesięcznie. Oskarżony nie był wcześniej karany.	Wyjaśnienia oskarżonego karta karna,	k. 136 – 137, 160 – 161, 316 – 317 k. 139, 171, 296	
J. Ł. i A. Ł. są małżeństwem od 30 września 2017r. Mieszkali razem w K. – początkowo na ul (...), a następnie na ul (...). Na początku związku nie dochodziło między stronami do	częściowo wyjaśnienia oskarżonego zeznania pokrzywdzonej zaświadczenie lekarza historia choroby krótki raport działań	k.136 – 137, 160 – 161, 316 – 317 227 - 228 k. 54 k. 13 – 17, 55 - 62	

<p>klótni czy nieporozumień. Wzajemne stosunki między stronami uległy pogorszeniu dwa miesiące po zawarciu związku małżeńskiego, a następnie po urodzeniu przez A. Ł. wspólnego dziecka stron 19 lutego 2019 r.</p>	<p>niebieska karta zeznania J. K. A. T. (1) P. K. J. M. I. M.</p>	<p>k. 21, 274 - 275 65 - 94 k. 228v - 229, k. 35 - 36 , 239 k. 239 112 - 113, 241 - 242</p>	
<p>Dochodziło do częstych klótni i przepychanek pomiędzy stronami. Klótnie dotyczyły głównie kwestii finansowych oraz opieki nad psem.</p>	<p>A. M. E. S. K. Z. M. Ś. (1)</p>	<p>314 314v - 315 313v 312</p>	
<p>Oskarżony bez powodu lub z błahego powodu ubliżał A. Ł., używał wobec niej słów wulgarnych. Używał również wobec niej siły fizycznej poprzez kopanie, szarpanie i popychanie pokrzywdzonej, uderzanie jej rękoma po całym ciele.</p>	<p>częściowo zeznania T. Ł. Z. Ł. B. T. P. Ł. Kopia pozwu</p>	<p>k. 126 - 127, 313 k. 104, 240 - 241 242 314 315- 316</p>	
<p>W dniu 17 kwietnia 2019 r. pokrzywdzona zgłosiła się do lekarza rodzinnego zgłaszając, dolegliwości w postaci bólu żeber, krwawienia z macicy, które miały powstać w następstwie popchnięcia przez męża.</p>		<p>246- 254</p>	
<p>J. Ł. kilkakrotnie wyrzucał pokrzywdzoną z domu. Miało to miejsce w godzinach wieczornych, również gdy była w ciąży.</p>			
<p>W dniu 9 września 2019 r. wszczęto wobec oskarżonego procedurę Niebieskiej Karty. Procedura została zakończona 21 grudnia 2020 r. z uwagi na</p>			

<p>wyprowadzkę pokrzywdzonej do P..</p> <p>W miejscu zamieszkania stron miały miejsce 3 interwencje policji z uwagi na zachowanie J. Ł. wobec pokrzywdzonej.</p> <p>Pokrzywdzona w dniu 9 lipca 2020 r. wyprowadziła się razem z dzieckiem z wspólnie zamieszkiwanego lokalu. Przy przeprowadzce pomagały jej I. M. i A. M. oraz sąsiadka B. T..</p> <p>W dniu 31 sierpnia 2020 A. Ł. złożyła w Sądzie Okręgowym w Kaliszu pozew o rozwód.</p>			
<p>W dniu 30 maja 2019r. w A. Ł. i J. Ł. byli z wizytą u matki pokrzywdzonej w P. na ul. (...). W czasie pobytu w mieszkaniu J. M. oskarżony ubliżał pokrzywdzonej i uderzył ją z otwartej ręki w twarz w czasie gdy A. Ł. trzymała na rękach małe dziecko oraz ją popychał. Gdy strony wsiadły do samochodu J. Ł. uderzył A. Ł. kilkakrotnie pięścią po prawym udzie w wyniku czego doznała ona obrażeń ciała w postaci dwóch wchłaniających podbiegnięć krwawych o wym. 4x1,5 cm i drugie nieregularne pole o wym. 6x3 cm, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała na czas poniżej dni siedmiu.</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>zeznania pokrzywdzonej</p> <p>opinia biegłego</p> <p>zeznania J. M.</p> <p>M. Ś. (2)</p>	<p>136 – 137, 160 – 161, 316 – 317</p> <p>227 - 228</p> <p>k. 12, 124</p> <p>k. 112 – 113,</p> <p>241 – 242</p> <p>k. 126 – 127, 313</p>	

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	J. Ł.	<p>w okresie od grudnia 2017 r. do 9 lipca 2020r. w K. i P. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną A. Ł. w ten sposób, że bez powodu lub błahego powodu wszczywał awantury podczas których używał wobec w/w pokrzywdzonej słów wulgarnych i poniżających, krzyczał, popychał, uderzał rękami po ciele, kopał oraz groził pozbawieniem życia i wyrzucal z domu, ponadto w dniu 30 maja 2019r. w P. uderzył A. Ł. kilkakrotnie pięścią po prawym udzie w wyniku czego doznała ona obrażeń ciała w postaci dwóch wchłaniających podbiegnięć krwawych o wym. 4x1,5 cm i drugie nieregularne pole o wym. 6x3 cm, które to obrażenia naruszają czynności narządów ciała na czas poniżej dni siedmiu</p> <p>to jest czynu z art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
w nieokreślonym dniu miesiąca kwietnia 2019r. w K. J. Ł. uderzał A. Ł. po całym ciele rękoma w wyniku czego doznała ona obrażeń ciała w postaci stłuczenia klatki piersiowej, które to obrażenia naruszają czynności narządów ciała pokrzywdzonej na czas poniżej dni siedmiu	Zaświadczenie Opinia biegłego	k. 54 k. 124	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	wyjaśnienia oskarżonego	Oskarżony J. Ł. w postępowaniu przygotowawczym, jak i na rozprawie przed sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W swych wyjaśnieniach zaprzeczył jakoby kiedykolwiek w stosunku do pokrzywdzonej używał siły fizycznej czy też jej groził albo wyrzucał z domu. Wskazał, iż między stronami dochodziło do awantur na tle finansowym i wynikających z bieżących spraw życia codziennego. Wyjaśnienia	

przed sądem oskarżony złożył na zakończenie przewodu sądowego, po zapoznaniu się z treścią zeznań wszystkich przesłuchanych świadków.

Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym w toku postępowania materiale dowodowym i zdaniem Sądu stanowią linię obrony przyjętą przez oskarżonego.

Przedstawiona przez oskarżonego wersja wydarzeń jest najbardziej korzystna z punktu widzenia jego obrony, jednakże pozostaje ona w sprzeczności z obiektywnie ustalonymi w oparciu o przeprowadzone dowody faktami, wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego.

Oskarżony jako powód licznych kłótni między stronami wskazywał sytuację finansową i życiową stron. Fakt ten potwierdza również pokrzywdzona opisując jednak szczegółowo ich przebieg i sposób zachowania się oskarżonego – wypowiedane przez niego słowa i podejmowane wobec niej przez J. Ł. czynności. Zachowanie oskarżonego wobec pokrzywdzonej opisywały nie tylko osoby najbliższe wobec oskarżycielki posiłkowej, ale również

		<p>osoba postronna - sąsiadka J. K., która opisała jak oskarżony popychał pokrzywdzoną w czasie spaceru, czy też wyrzucał ją z domu, czego była naocznym świadkiem. Świadcowie A. T. (1), P. K., I. M., A. M. czy też E. S. wskazywali na zachowanie pokrzywdzonej i jej lęk wobec oskarżonego.</p>	
	<p>zeznania pokrzywdzonej A. Ł.</p>	<p>Zeznania pokrzywdzonej A. Ł. należało uznać za wiarygodne. W istotny sposób potwierdzają je bowiem zeznania świadków J. K., J. M., A. T. (1), P. K., I. M., A. M., E. S., M. Ś. (2) i K. Z.. Sąd uznał zeznania złożone przez pokrzywdzoną w toku postępowania przygotowawczego i na rozprawie za wiarygodne i zgodne z rzeczywistym stanem faktycznym. Zeznania te nie były wymuszane i stanowiły swobodną oraz wyczerpującą relację A. Ł. dotyczącą wzajemnych relacji i zachowania oskarżonego wobec pokrzywdzonej w okresie objętym aktem oskarżenia. Pokrzywdzona w swych zeznaniach opisała wzajemne relacje stron oraz powody sporów do których dochodziło między stronami. A. Ł. w wyczerpujący sposób opisała zachowanie oskarżonego wobec niej w okresie objętym aktem oskarżenia, w szczególności sposób</p>	

odnoszenia się do pokrzywdzonej poprzez używanie przez oskarżonego słów wulgarnych, łżenie pokrzywdzonej. A. Ł. opisała również przebieg zdarzeń z kwietnia 2019r. oraz 30 maja 2019r. Pokrzywdzona przedstawiła przebieg tych zajść i sposób zachowania oskarżonego a także obrażenia ciała jakich doznała w wyniku tych zachowań. Zgodnie z treścią zeznań pokrzywdzonej oskarżony w okresie wskazanym w zarzucie aktu oskarżenia w czasie awantur domowych kilkakrotnie dopuścił się rękoczynów w stosunku do niej w ten sposób, że popychał pokrzywdzoną, szarpał ją oraz uderzał rękami po całym ciele. Ponadto J. Ł. używał w stosunku do pokrzywdzonej słów powszechnie uważanych za obelżywe, groził jej. Kilka razy wyrzucał ją z miejsca zamieszkania i musiała szukać schronienia m.in. u sąsiadki J. K.. Pokrzywdzona podkreśliła, iż początkowo nie chciała zawiadamiać o zaistniałych zdarzeniach policji z uwagi na obawę przed oskarżonym.

Okoliczności te zostały potwierdzone m.in. w opinii (...) w K. z dnia 3.01.2023r. wydanej w związku z toczącym się postępowaniem o rozwód

		<p>(k.a, 277 – 286). Biegli wskazali, że na podstawie badań stron ustalono, że małżeństwo J. Ł. i A. Ł. charakteryzowało się bardzo niskim poziomem zgodności, spójności i satysfakcji małżeńskiej. Efektem konfliktów, braku współpracy i chęci modyfikacji własnych postaw było wzrastające u obojga poczucie niezadowolenia.</p>	
	<p>Zeznania J. M.</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka J. M. – matki pokrzywdzonej. W swych zeznaniach opisała zaobserwowane przez siebie zachowania J. Ł. wobec jej córki, jak również okoliczności o których w rozmowach opowiadała jej pokrzywdzona. Zrelacjonowała również przebieg zdarzenia z dnia 30 maja 2019 r. , który miał miejsce w jej mieszkaniu podczas wizyty stron, który miała możliwość bezpośrednio obserwować. Świadek wskazała, iż głównym powodem kłótni były sprawy finansowe. Podkreśliła również, iż J. Ł. „jest wyrywny, narwany, nie panuje nad sobą i jak mu coś nie pasuje to robi awantury”. Okoliczność ta została potwierdzona w opinii (...) w K. z dnia 3.01.2023r. wydanej w związku z toczącym się postępowaniem o rozwód (k.a. 277 – 286). Biegli wskazali w</p>	

		<p>niej, iż oskarżony jest osobą ambiwertwną. W sytuacjach nadmiernego obciążenia emocjonalnego możliwe są u niego zachowania impulsywne i przekraczające normy i zasady współżycia społecznego. Ma obniżony wgląd w motywy własnych działań i rzeczywiste emocje.</p>	
	<p>Zeznania K. Z.</p>	<p>Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania byłej konkubiny oskarżonego. Wprawdzie nie miała ona możliwości obserwowania wzajemnego zachowania stron przedmiotowego postępowania jednak opisała ona sposób zachowywania się wobec niej J. Ł. w czasie trwania ich związku i przyczyny zakończenia związku. Treść jej zeznań potwierdziła opisywane przez pokrzywdzoną przemocowe zachowania stosowane przez J. Ł.. Wskazywane przez nią zachowania oskarżonego wobec niej pokazywały jak zachowuje się J. Ł. w sytuacjach konfliktowych. Świadek wskazała, iż nie utrzymywała kontaktu ze stronami w czasie trwania ich związku (mimo, iż ma z oskarżonym wspólne dziecko). Wskazała, iż zgodziła się zeznawać na prośbę pokrzywdzonej w sprawie o rozwód z uwagi na nieprawdziwe okoliczności jakie podawał J. Ł. w związku z kontaktami z jej</p>	

		<p>córką. Podkreśliła, iż po zakończeniu związku z J. Ł. musiała korzystać z pomocy psychologa aby przepracować przemocowe zachowania oskarżonego wobec niej i bardzo żałuje tego, że nie zgłosiła tego wówczas organom ścigania. Czuje się bowiem winna tego, że kolejna kobieta i dziecko stały się ofiarami przemocy ze strony J. Ł..</p>	
	<p>Zeznania J. K.</p>	<p>Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania byłej sąsiadki stron z ulicy (...). Miała ona możliwość zachowania stron w miejscu ówczesnego zamieszkania. Wskazywała, iż pokrzywdzona pod nieobecność J. Ł. była pogodna, śmiała się, a gdy pojawiał się mąż spuszczała głowę i szła do domu. Świadek opisała okoliczności zdarzeń, kiedy oskarżony wyrzucił pokrzywdzoną z domu m.in. w czasie gdy była w ciąży. Miało to miejsce dwa razy i świadek zaopiekowała się pokrzywdzoną zapewniając jej schronienie. Kontaktowała się telefonicznie w sprawie zachowania oskarżonego z jego matką, jednak ta kazała jej się nie wtrącać.</p> <p>J. K. wbrew wyjaśnieniom oskarżonego wskazała, iż był on w mieszkaniu kiedy wyrzucał żonę.</p>	

		<p>Podawa wręcz, że po telefonie do jego matki po pół godziny przyniósł pokrzywdzonej klucze, a jej kódrę włożył do samochodu. J. K. opisała również sytuację, gdy J. Ł. popychał A. Ł. w trakcie spaceru. Opisała jedynie zachowanie oskarżonego, którego była naocznym świadkiem obserwując strony z okna swojego mieszkania. Nie próbowała w żaden sposób przedstawiać oskarżonego w gorszym świetle. Wskazała, że nigdy nie widziała obrażeń ciała u pokrzywdzonej.</p> <p>Świadek jest osobą bezstronną i nie ma żadnych powodów do opowiadania się po którejkolwiek ze stron konfliktu, tym bardziej, że już obok siebie nie mieszkają.</p>	
	<p>Zeznania T. Ł. Z. Ł. P. Ł.</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania rodziców oskarżonego i jego brata w zakresie obserwowanych przez nich wzajemnych zachowań oskarżonego i pokrzywdzonej.</p> <p>Świadkowie podkreślali w swych zeznaniach, iż pomiędzy stronami istniała sytuacja konfliktowa i dochodziło między stronami do kłótni na tle finansowym.</p> <p>W pozostałym zakresie sąd z dużą ostrożnością podszedł do treści zeznań w/w. Rodzina</p>	

oskarżonego wskazywała, że to pokrzywdzona była osoba zaczynającą kłótnie. Wynika to zapewne z relacji przekazywanej przez samego oskarżonego. Starali się tym samym pokazać w lepszym świetle zachowanie J. Ł. i zdyskredytować pokrzywdzoną. Nie zaprzeczyli, iż A. Ł. mieszkała u rodziców oskarżonego przez okres tygodnia z uwagi na powstały między nimi konflikt oraz potwierdzili telefoniczną interwencję sąsiadki po wyrzuceniu przez J. Ł. żony z domu.

W/w świadkowie podali, iż pokrzywdzona po czasie opisała im swoje relacje z oskarżonym oraz wskazała sposób jego zachowania wobec niej. Uznawali jednak, iż jej stwierdzenia nie polegają na prawdzie. Gdy P. Ł. przyjechał wezwany przez A. Ł. do mieszkania z informacją, iż została ona pobita przez męża wskazał, że pokrzywdzona nie chciała mu pokazać obrażeń, a strony siedziały spokojnie w osobnych pokojach. Oskarżony wyjaśniał zaś, iż spał w czasie gdy brat przyjechał.

Świadkowie nie mieli możliwości zaobserwowania przemocowych zachowań J. Ł. wobec żony, które z reguły miały miejsce pod nieobecność osób

		postronnych. Swoje oceny na temat relacji stron budowali zatem w oparciu o przekaz głównie ze strony oskarżonego.	
2-4	<p>Zeznania M. Ś. (2)</p> <p>P. K.</p> <p>A. T. (1),</p>	<p>Za wiarygodnie lecz nie przedstawiające szczególnej mocy dowodowej należało uznać zeznania M. Ś. (2) – siostry pokrzywdzonej, P. K. – pracownicy MOPS i A. T. (1) - dzielnicowego. Świadczenie ci w swych zeznaniach wskazali jedynie, iż według ich wiedzy relacje stron nie były dobre, że dochodziło do konfliktów. Wiedzę w tym zakresie uzyskiwali oni z relacji stron, jednak żadne z nich nie miało możliwości bezpośredniej obserwacji wzajemnego zachowania się stron, ani nie było świadkiem żadnej kłótni czy awantury z udziałem pokrzywdzonej i oskarżonego. Podnosili oni również, iż w okresie wskazanym w zarzucie pokrzywdzona zachowywała się nerwowo i była przygnębiona.</p>	
	<p>Zeznania I. M.</p> <p>A. M.</p> <p>B. T.</p> <p>E. S.</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania I. M., A. M. i B. T., które pomagały A. Ł. w wyprowadzce z miejsca zamieszkania w dniu 9 lipca 2020 r. Dodatkowo I. M. i A. M. w ramach prowadzonej przez siebie działalności w stowarzyszeniu (...) zajmowały się tymczasowo opieką nad psem stron,</p>	

który został przekazany do domu tymczasowego.

I. M. i A. M. opisały w jakich okolicznościach pokrzywdzona się z nimi skontaktowała. Opisały okoliczności zabrania psa z mieszkania stron i sposób zachowania się wówczas oskarżonego. Ich zeznania znajdują potwierdzenie zarówno w zeznaniach pokrzywdzonej, jak i wyjaśnieniach oskarżonego. Wskazały jak doszło do zorganizowania wyprowadzki A. Ł. z K. i jak odbierały zachowanie pokrzywdzonej w tym dniu. Opisały zgodnie, że A. Ł. była złęczniona, pełna obaw przed powrotem oskarżonego do domu. A. M. wskazała, iż zachowanie pokrzywdzonej wskazywało na to, że jest ona ofiarą przemocy domowej i używała w trakcie zeznań słowa „oprawca” w stosunku do J. Ł.. Podkreśliła, że po zamieszkaniu w P. A. Ł. zabrała psa z domu tymczasowego i sprawuje nad nim opiekę w P..

Stan psychiczny pokrzywdzonej potwierdziła również lekarz rodzinna A. Ł. E. S. do której zgłosiła się pokrzywdzona w kwietniu 2019 r. z bólem podbrzusza i krwawieniem. Świadek podała, iż posiadając specjalizację z zakresu psychiatrii stwierdziła u

		<p>pokrzywdzonej objawy wskazujące na to, że jest ofiarą przemocy domowej. Sugerowała aby pokrzywdzona udała się na obdukcję. Wskazała, iż pokrzywdzona więcej się u niej nie pokazała.</p> <p>Nie sposób przyjąć, co sugerował oskarżony w swych wyjaśnieniach, iż A. Ł. zmanipulowała w/w świadków poddając im nieprawdziwe okoliczności. Świadców nie mieli ze sobą żadnego kontaktu i nie mogli wymienić się obserwacjami na temat zachowania stron. Mimo to, ich ocena zachowania A. Ł. była jednakowa.</p> <p>Świadek B. T. podała, że również pomagała przy przeprowadzce oskarżonej. Poczula się jednak, jak to określiła zmanipulowana, albowiem nie miała świadomości, iż będą brały w tym udział również inne osoby.</p>	
	Opinie biegłego A. T. (2)	Sąd uznał za trafne i przydatne dla rozstrzygnięcia jako sporządzone zgodnie z zasadami sztuki opinie biegłego A. T. (2) w zakresie obrażeń jakich doznała pokrzywdzona w dniu 30 maja 2019 r. Biegły opisał jakie stwierdził obrażenia oraz mechanizm ich powstania. Wnioski opinii zostały potwierdzone w opinii uzupełniającej z 14	

		stycznia 2022 r. wydanej po zapoznaniu się biegłego z treścią zeznań A. Ł..	
	Dokumenty	Za wiarygodne należało uznać także zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione organy w ramach przysługujących im kompetencji, w sposób rzetelny i fachowy. Ich prawdziwość i autentyczność nie wzbudziła w ocenie Sądu wątpliwości.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
X	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	J. Ł.

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
<p>J. Ł. swym zachowaniem polegającym na tym, że w okresie od grudnia 2017 r. do 9 lipca 2020r. w K. i P. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną A. Ł. w ten sposób, że bez powodu lub błahego powodu wszczywał awantury podczas których używał wobec w/w pokrzywdzonej słów wulgarnych i poniżających, krzyczał, popychał, uderzał rękami po ciele, kopał oraz groził pozbawieniem życia i wyrzucał z domu, ponadto w dniu 30 maja 2019r. w P. uderzył kilkukrotnie pięścią po prawym udzie A. Ł. w wyniku czego doznała ona obrażeń ciała w postaci dwóch wchłaniających podbiegnięć krwawych o wym. 4x1,5 cm i drugie nieregularne pole o wym. 6x3 cm, które to obrażenia naruszają czynności narządów ciała na czas poniżej dni siedmiu wyczerpał ustawowe znamiona art. 207 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.</p> <p>Znęcanie się (art. 207 § 1 k.k.) oznacza działanie albo zaniechanie polegające na umyślnym zadawaniu bólu fizycznego lub dolegliwych cierpień moralnych,</p>	

powtarzających się albo jednorazowym lecz intensywnym i rozciągniętym w czasie. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 1982 II KR 5/82 opubl. OSNPG 1982/8/114). Pojęcie „znęcanie się” na gruncie art. 207 k.k. zawiera w sobie istnienie przewagi sprawcy nad osobą pokrzywdzoną, której nie może się ona przeciwstawić lub może to uczynić w niewielkim stopniu. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2003 r. IV KKN 312/99 opubl. LEX nr 77436)

W przedmiotowej sprawie nie ulega zdaniem Sądu wątpliwości, iż zachowanie oskarżonego wypełniło znamiona tego przestępstwa. Istota znęcania polega bowiem na jedno- lub wielorodzajowych pojedynczych czynnościach sprawcy, naruszających różne dobra pokrzywdzonego i systematycznie powtarzających się, a odznaczających się intensywnością w zadawaniu dolegliwości fizycznych lub psychicznych. Nie ulega zdaniem Sądu wątpliwości, iż w okresie od grudnia 2017 r. do 9 lipca 2020 r. oskarżony wykorzystując istnienie przewagi fizycznej i psychicznej dopuścił się

wobec pokrzywdzonej czynności, które naruszyły zarówno jej nietykalność cielesną, ale również polegały na zadawaniu dolegliwości psychicznych. Należy przy tym podkreślić, iż znęcanie się, o którym mowa w przepisie art. 207 § 1 k.k., jest działaniem niezależnym od faktu, czy osoba, nad którą sprawca znęca się, nie sprzeciwia mu się i nie próbuje się bronić (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 sierpnia 1970 r. IV KR 146/70 opubl. OSP 1971/2/41). Trudno zatem w takich okolicznościach czynić pokrzywdzonej zarzut z tego, iż za każdym razem nie zgłaszała zaistniałych działań i naruszeń do organów ścigania. Charakter czynów których dopuszczał się oskarżony i specyfika przestępstwa znęcania się wskazuje, iż osoby pokrzywdzone rzadko zgłaszają takie okoliczności z uwagi na sytuację rodzinną i więź emocjonalną łączącą ich ze sprawcą.

Cechą podmiotową znęcania się jest jego umyślność, wyrażająca się w chęci wyrządzenia krzywdy fizycznej lub moralnej, dokuczania, poniżania – obojętnie z jakich pobudek. Bez znaczenia dla odpowiedzialności oskarżonego pozostaje zatem, co skłoniło go do

tego rodzaju zachowań wobec pokrzywdzonej. Trudno bowiem przyjąć, iż jakiegokolwiek zachowanie pokrzywdzonej mogło spowodować taką reakcję ze strony oskarżonego. Jeżeli J. Ł. nie pochwałiał postawy żony, uważał że jest ona sprzeczna z jego oczekiwaniami w zakresie związku małżeńskiego mógł po prostu od niej odejść. Żadna bowiem postawa życiowa i moralna nie stanowi usprawiedliwienia dla stosowania siły fizycznej i psychicznego dręczenia drugiej osoby.

Art. 157 § 2 kk stanowi, iż karze podlega ten kto to powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni. Jak wynika z treści opinii A. T. (2) A. Ł. w wyniku działania oskarżonego w dniu 30 maja 2019 r w P. polegającego na uderzeniu kilkukrotnie pięścią po prawym udzie doznała obrażeń ciała w postaci dwóch wchłaniających podbiegnięć krwawych o wym. 4x1,5 cm i drugie nieregularne pole o wym. 6x3 cm, które to obrażenia naruszają czynności narządów ciała na czas poniżej dni. Przebieg zdarzenia i doznany uraz zostały ustalone w oparciu o zeznania pokrzywdzonej, które zostały potwierdzone we

wnioskach opinii biegłego. Sąd wyeliminował z opisu czynu zapis „ w nie określonym dniu miesiąca kwietnia 2019r. w K. uderzał wspólnie z nim zamieszkującą żoną A. Ł. po całym ciele rękoma w wyniku czego doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia klatki piersiowej, które to obrażenia naruszają czynności narządów ciała na czas poniżej dni siedmiu”. Podane okoliczności nie zostały bowiem ustalone w zakresie rodzaju doznanych obrażeń ciała i ich zakresu. Jedynym dowodem w tym zakresie jest zaświadczenie lekarza rodzinnego z 17 kwietnia 2019 r. (k.a 54). Brak jest dalszej diagnostyki pokrzywdzonej i ustaleń w zakresie doznanych obrażeń ciała, zaś sporządzona opinia uzupełniająca z 14 stycznia 2022 r. (k.a. 124) odnosi się do zdarzenia z 30 maja 2019 r.

Zarzucający oskarżonemu czyn był przez niego zawiniony, brak bowiem jakichkolwiek okoliczności wyłączających bezprawność bądź winę oskarżonego. Oskarżony w chwili dokonania zarzucanych mu czynów rozumiał jego znaczenie i mógł pokierować swoim postępowaniem. Miał zdolność rozpoznania bezprawności czynu i

zachodziła normalna sytuacja motywacyjna.			
	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE			

I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. Ł.	1	I	<p>Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę jako okoliczność obciążającą stopień społecznego niebezpieczeństwa przestępstwa. Sąd uwzględnił również rodzaj i rozmiar ujemnych następstw wywołanych zachowaniem oskarżonego.</p> <p>Przestępstwo określone w art. 207 § 1 k.k., występujące przeważnie w postaci znęcania się nad członkami rodziny, stanowi rażące naruszenie obowiązków rodzinnych, prowadzi najczęściej do rozkładu pożycia małżeńskiego i rozbicia rodziny oraz demoralizacji młodzieży. Jako okoliczność łagodzącą sąd uwzględnił uprzednią niekaralność oskarżonego.</p> <p>Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się określonymi w art. 53 k.k. dyrektywami wymiaru kary wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności . Zdaniem Sądu orzeczona kara jest sprawiedliwa i słuszna w odczuciu społecznym, spełniając</p>

			<p>tym samym wymogi prewencji generalnej, jak również stanowią zasłużoną dolegliwość, jaka spotyka sprawcę za naruszenie pozostających pod ochroną dóbr. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara w pełni zrealizuje wobec niego funkcję wychowawczą i represyjną, a jednocześnie stanowić będą wystarczające ostrzeżenie na przyszłość.</p>
J. Ł.	2	I	<p>Na podstawie art. 69 § 1 kk. i art. 70 § 2 kk. sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 2 lat. Uwzględniając postawę oskarżonego, jego warunki osobiste i dotychczasowy sposób życia Sąd uznał, iż takie orzeczenie kary jest wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Zdaniem Sądu dokonując oceny zarówno okoliczności przedmiotowych związanych z popełnionym przez oskarżonego przestępstwem w niniejszej sprawie, jak i analizując postawę samego oskarżonego zauważyć należy, iż istnieją pozytywne prognozy na przyszłość, które dają podstawę do przyjęcia, iż mimo zawieszenia wykonania kary oskarżony więcej nie</p>

			<p>popelni już przestępstw. Podejmując decyzję o wymierzeniu kary pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem Sąd uznał, iż spełni ona cele wychowawcze i prewencyjne wobec oskarżonego.</p>
J. Ł.	3		<p>Na podstawie art. 73 § 2 kk sąd oddał oskarżonego, który popełnił przestępstwo z użyciem przemocy na szkodę osoby wspólnie zamieszkującej w okresie próby pod dozór kuratora co umożliwi bieżącą kontrolę zachowania oskarżonego w okresie próby.</p>
J. Ł.	4		<p>Na podstawie art. 72 § 1 pkt. 1 kk sąd zobowiązał oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu okresu próby na piśmie co 6 miesięcy, co umożliwi bieżącą kontrolę zachowania oskarżonego w okresie próby.</p>
J. Ł.	5		<p>Na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzekł od oskarżonego nawiązkę na rzecz pokrzywdzonej A. Ł. w wysokości 10.000 złotych.</p> <p>Kryteriami istotnymi przy ustalaniu "odpowiedniej" sumy nawiązki to np. rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozstroju zdrowia, czas trwania cierpień, wiek</p>

			<p>pokrzywdzonego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość oraz stopień winy sprawcy (por. wyrok SN z dnia 20. 04.2006r. sygn. akt IV CSK 99/05 publ. LEX nr 198509 oraz teza 2 wyroku sądu apelacyjnego w Poznaniu z dnia 17.01. 2006r., sygn. akt I ACa 1983/04, publ. LEX nr 186503). Jednym z kryteriów określających wysokość nawiązki jest również jego kompensacyjny charakter (por. wyrok SN z dnia 15.02.2006r. sygn. akt IV CK 384/05 publ. LEX nr 190756). W niniejszej sprawie pokrzywdzona w następstwie działania oskarżonego doznała długotrwałych cierpień psychicznych i fizycznych. Uwzględniając powyższe Sąd zasądził na rzecz pokrzywdzonej w/w kwotę tytułem nawiązki.</p>
<p>5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>6. INNE ZAGADNIENIA</p>			

<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
7. KOSZTY PROCESU		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
	<p>Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. G. kwotę 1008 złotych podwyższoną o 23% podatku od towarów i usług (...) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.</p> <p>Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata W. K. kwotę 840 złotych podwyższoną o 23% podatku od towarów i usług (...) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżycielce posiłkowej z urzędu.</p>	

	<p>O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 kpk. obciążając oskarżonego w części kosztami postępowania w wysokości 2000 złotych i zwalniając go od opłaty od wymierzonej kary. Sąd uwzględnił sytuację majątkową i rodzinną J. Ł., w tym obowiązek alimentacyjny na dwójkę dzieci.</p>
8. PODPIS	
Sędzia Marta Przybylska	

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować
2. Odpis doręczyć obrońcy oskarżonego
3. Za 14 dni lub z apelacją

K., dn. 16.05.2023r.